

Intervju med Andy Griffiths

Text: Vidar Bjarup, 10 år

Klass 4, Uggleskolan, Södra Sandby

Min kompis Theo och jag älskar Andy Griffiths och Terry Dentons böcker om Trädkojan. Dessutom tycker vi själva om att skriva och rita böcker. Så gissa om vi blev glada när vi fick chansen att träffa Andy och fråga honom om hur han och Terry jobbar.

Vidar: Hur gammal var du när du började skriva?

Andy: När jag var ungefär 5-6 år gammal så började jag göra små teckningar och skriva ner saker i en liten anteckningsbok. Det var alltid något som jag gjorde för skojs skull, alltid för att få min familj och mina kompisar att skratta. De gillade det. När jag gick i skolan så fick jag mina lärare att skratta, och när jag blev lärare själv, fick jag mina elever att skratta åt det jag skrev. Det var också då jag började bli en författare på riktigt.

Theo: Hur träffade du Terry?

Andy: Vill du ha den sanna versionen, eller den inte så sanna versionen?

Theo: Den inte så sanna.

Andy: Ja, den är mycket roligare. I den rymde jag hemifrån, stal en trampbåt och åkte vilse på havet. Där fick jag syn på något som jag trodde var en ö, men det var egentligen en liten pojke med uppblåsbara flytvästkalsonger på sig. Så jag räddade honom och det var Terry.

Men i den helt sanna versionen var det en förläggare som satte ihop oss, för att han trodde att vi skulle passa bra ihop eftersom vi har samma slags humor.

Vidar: Varför började ni skriva tillsammans?

Andy: Jag hade skrivit en rolig bok och min förläggare ville att en kul typ som hette Terry Denton skulle illustrera den. När jag såg hans teckningar blev jag helt uppspelt, för de såg ut precis som jag själv hade ritat dem om jag hade varit duktig på att teckna. Samtidigt tror jag att han upplevde något liknande, att jag kunde skriva saker som verkligen fick igång honom och som han inte kunde göra på egen hand. Vi har arbetat tillsammans sedan dess, i 25 år.

Theo: Varför skriver du om dig själv som en karaktär i böckerna?

Andy: Det hjälper mig att göra berättelserna mer trovärdiga. Om jag tänker mig att jag berättar en historia som har hänt mig själv, även om den är påhittad, så känns den verkligare för mig och det gör också att den känns verkligare för den som läser.

Vidar: Kan du berätta lite grann om hur du gör när du får en idé till en ny berättelse?

Andy: Oftast får jag en idé som dyker upp i huvudet som jag först beskriver för Jill. Som att Andy och Terry skulle hålla koll på Herr Stornäsas barnbarn. Om Jill gillar idén skriver jag några anteckningar och ger till Terry, och ber honom rita teckningar av barnbarnen. Utifrån det kan jag fundera kring allt som kan hända barnbarnen, jag kanske behöver en strömvirvel till exempel, och då kan jag be Terry rita en riktigt farlig strömvirvel åt mig. Sedan kan strömvirveln ge mig nya idéer. Vi arbetar tillsammans med skrivandet hela tiden.

Theo: I en av böckerna säger du att Terry är ett geni. Varför det?

Andy: Ah, det där var nog en teckning som Terry gjorde själv. Vi kan inte lita på vad Terry ritar. En gång ritade han en bild på mig med en jätteliten hjärna, bara för att retas. Men jag brukar retas med honom också, så det är okej.

Vidar: Vilken sorts böcker tycker du bäst om?

Andy: Jag gillar humorböcker och jag älskar verklighetsbaserad äventyrlitteratur om afrikanska upptäcktsresande, där läste jag en riktigt bra bok nyss. Eller människor som utforskar djungeln. Jag gillar också böcker om psykologi, om hur våra hjärnor fungerar.

Theo: Hur gammal är du i boken?

Andy: Jag vet inte. Mellan 8 och 10 ungefär.

Vidar: Vilken av dina böcker gillar du mest, och varför?

Andy: Varje gång vi har gjort färdigt en bok blir den oftast min favorit, för då är den helt ny. Vi försöker göra varje bok bättre än den föregående. Men om jag var tvungen att välja en favorit så är det nog "Vår megastora fuskbyggda trädkoja med 65 våningar" för att den har så mycket tidsresor - jag älskar verkligen berättelser om tidsresor.

Vidar: Jag och min kompis Theo skriver också böcker tillsammans. Har du några tips till oss?

Andy: Läs så många andra böcker som möjligt, så ni hela tiden får nya idéer till era berättelser. Försök också att skriva och rita så mycket ni kan, men glöm inte att skriva om flera gånger - ta ut svängarna i första utkastet och se sedan till att arbeta fram en mer ordentlig version. Så brukar vi själva jobba, med en lite slarvigare variant som vi sedan skriver om flera gånger. Och så blir det riktigt bra till sist.